

længere med at hæve fripladsgrænserne. Jeg synes nu stadig, at et forældrepar, der lever af to gange dagpenge, er relativt dårligt stillet rent økonomisk, og vi vil godt forlænge strækket, så en sådan familie blev helt fri for at betale for en daginstitutionsplads. Vi vil nemlig godt bruge pengene meget socialt målrettet, og det gør man efter vores opfattelse bedst ved at forlænge fripladsstrækket. Det er måske en lidt teknisk diskussion, som vi kan vende tilbage til i udvalgsarbejdet, men det er nu engang sådan, at når man forlænger fripladsstrækket, kommer det lavindkomstgrupperne til gavn, og det er den mest kendte metode på daginstitutionsområdet til at hjælpe lavindkomstgrupperne.

Til fru Margrethe Vestager vil jeg sige, at vi er altid glade i SF, når vi kan sprede glæde, også hos De Radikale. Jeg synes, man kunne mærke en umiddelbar overstrømmende og stor glæde i De Radikales ordførerindlæg, der karakteriserede forslaget som et rigtig, rigtig, rigtig dejligt forslag. Der var måske en smule ironi i det, men jeg synes bestemt, indlægget var båret af glæde over forslaget, og jeg er slet ikke i tvivl om, at når fru Margrethe Vestager siger, at vi andre også vil børnene det godt, er det rigtigt. Det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, og det synes jeg er dejligt, for når den nuværende regering om kort tid er i opposition, er det jo os, der skal til at virkeliggøre de børnepolitiske ting, og så synes jeg ikke, det er et problem, at vi på mange punkter er tæt på hinanden. Tværtimod synes jeg, det er en vældig fordel.

Fru Line Barfod var lidt bekymret for, om det vil blive for stift med hensyn til, hvad vi vil for børnene. Jeg vil citere fra bemærkningerne, for jeg synes ikke, det kan udtrykkes bedre, end vi skriver på side 2, anden spalte øverst:

»Børn skal lege, udforske, undersøge og eksperimentere. Barndommen har en værdi i sig selv og er ikke kun en forberedelse til voksenlivet. Derfor skal daginstitutionerne heller ikke være rene træningslejr til voksenlivet.«

Heri ligger der et børnesyn, som jeg synes adskiller sig meget fra det meget instrumentelle børnesyn, der karakteriserer regeringens forslag om læreplaner på daginstitutionsområdet.

Fru Tove Videbæk syntes, der var gode elementer i forslaget. På enkelte punkter syntes hun, vi går for langt, men det er jo fint nok, og hun havde et enkelt uafklaret punkt, som jeg gerne vil bidrage til, at vi får afklaret under udvalgsarbejdet.

Summa summarum: Tak for debatten. Jeg synes, at i øjeblikket er det så decideret venstrefløjen i Folketinget, der byder ind, når det drejer sig om børnepolitiske tiltag. Der er nogle, der synes, vi kommer med lidt for mange, men det tror jeg vi fortsætter med ud fra den forudsætning, at vi synes, børn på mange måder repræsenterer fremtiden. Hvis det skal lykkes at bevare et produktivt samfund, er vores allerbedste bud at sikre børn opvækstvilkår, der gør, at langt flere børn også er aktive resten af livet og kommer til at bidrage til både deres egen udvikling og dermed også i høj grad til samfundets udvikling.

Tak for debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Der er en enkelt kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er klart, at man altid kan drøfte hvordan og hvorledes med grænserne, men det, jeg sådan set forsøgte at illustrere i mit indlæg med hensyn til grænserne, er de u hensigtsmæssigheder, der nogle gange opstår, når man trækker generelle grænser.

Kl. 16.30

SF plejer jo at fremstille sig som et parti, som netop overvejer at hjælpe de svageste, og derfor vil jeg spørge: Er det ikke et problem, at vi generelt har et system i Danmark, der faktisk gør, at nogle mennesker kan blive betragtet som økonomisk ekstra stærke og samtidig økonomisk ekstra svage? Skal vi netop ikke passe på ikke at videreudbygge, at vi faktisk har et samfund, der siger til mennesker, at de på samme tid er rige og fattige?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det vil i hvert fald medføre betydelige vanskeligheder at mene det uden samtidig at komme med en lang forklaring, og det er også derfor, vi har været så optaget af, at forslaget understreger, at der skal passes på med overførselsindkomster, der tildeles velhavende, f.eks. børnechecken. Selv om man har en årlig husstandsindkomst på 2 mio. kr., modtager man børnechecken, og det synes vi som sagt ikke er klogt.

Men når vi diskuterer friplads, er sagen, at man i SF's øjne ikke kan karakterisere et ægtepar, hvor begge er på dagpenge, som velhavende. Det tror jeg ikke engang De Konservative vil